

szentlelek.catholic.ro

Ajándék

A SZENTLÉLEK PLÉBÁNIA KÖZÖSSÉGI LAPJA
SZATMÁRNÉMETI, 2006. KARÁCSONY

Karácsony Európa szomszédságában!

Még néhány nap, és itt van kereszténységünk egyik legnagyobb ünnepe: a Karácsony. Advent III. vasárnapján az ifjúsági szentmisében próbáltam szóra bírni ifjút és felnőttet egyaránt. Mit várunk a Karácsonytól? Mi jut eszébe, ha azt hallja, hogy itt a Karácsony? Érdekesek és egyben meglepőek voltak a válaszok, főképp a gyermekek válaszai. Sok-sok ajándékot fogok kapni! Vakáció lesz, s nem kell korán kelni. Elutazom a nagyszülőkhöz, ott töltöm a vakációt. Karácsonyfát kell majd feldíszíteni odahaza. Megyünk majd kántálni! Fogok segíteni édesanyámnak felkészülni az ünnepre. Segítek majd a takarításban és főzésben.

Milyen emlékek elevenednek meg bennünk, ha Karácsonyra gondolunk? Nyilván saját múltunkban keresgélünk, s lesznek elevenek és beszédesek a múlt kimerevített pillanat-képei. Eszünkbe jutnak a régi szép rorate-misék, a lábunk alatt ropogó hó, arcunkat kellemesen csípő hideg, a homályba burkolódzó templom, az éjféle mise a hozzánk nőtt szép karácsonyi énekekkel, a betlehemezés és kántálás. Megannyi édes pillanat, amely élő emlékként bennünk van.

Tegyem személyesebbé és időszerűbbé a kérdést. Mi jut eszedbe az ideai Karácsonyról? S mert nem tudok most gyermekeket és felnőtteket megszólaltatni, hadd válaszoljak én a kérdésre. Elsőként az út jut eszembe, amely elvezet Karácsonyhoz. A várakozás és készület kegyelmi ideje, vagyis az advent. Számomra nagyon rövidnek, de annál intenzívebbnek tűnt az ideai advent. Valahogy úgy éreztem, mintha állandó késében lennék. Annyi mindent szeretnék megtenni, csak nincs hozzá elegendő időm és energiám. Hiszem és vallom, hogy egy ünnep mélysége és tartalma mindig attól függ, hogy az előkészületben mennyi energiát és időt fektetsz be. A rorate-misék, az adventi reggeli, Kirner atya aranymiséje közösségünkben, a szombat esti közös énekpróbák, plébániai honlapunk fórumának elindítása, mind fontos pillanatok voltak számomra.

Azonban erre az időre esett két hipermarket megnyitása is lakónegyedünk szomszédságában. Globalizálódó világunk kopogtat és jelzi: megérkeztem. Itt vagyok, én elég vagyok Neked! Gyere, nálam mindent megtalálsz egy helyen! Gyere vasárnap, gyere késő délután! Korunk modern bálványai. Itt költsd el a pénzed, érezd jól magad! S közben észre sem veszed, rabbá lettél, nem vagy már szabad. Észrevétlenül meghatározó értékekről mondasz le.

Az ideai év Karácsonya különleges egy másik értelemben is. Hiszen csak néhány nap választ el attól, hogy az Egyesült Európa, mint legifjabb testvéreit befogadjon. Öröm vagy üröm? Igazából nehéz eldöntenem. Szeretném hinni, hogy nagyobb részt az örömet jelenti majd. Bízom benne, hogy alapvető keresztény ünnepeinket – ilyen a Karácsony is – nem üritjük majd ki mások példája és gyakorlata szerint.

A Karácsony megmarad igazi lényegénél, amelynek mondanivalóját a legbeszédesebben a Papi Zsolozsma egyik himnusza így foglalja össze:

*„Örök Istenség ragyogása, Krisztus,
Életet, fényt hoz a világba jöttöd,
Gyógyul az ember, örök üdvösségünk
Ajtaja tárul.”*

Ez minden esztendő Karácsonyának örök üzenete. Krisztust ünnepeljük, akinek születése életet és fényt hozott a világba. És ha Őt nézzük, aki az Örök Isten ragyogása, visszfénye, akkor Istent magát látjuk. Krisztust ünnepeljük, aki kigyógyított minket a bűn betegségéből, és ismét egészségesek vagyunk.

Miközben Áldott Karácsonyt és Boldog Új Évet kívánok, azért imádkozom, hogy a Betlehemben született Gyermekek hozzon fényt életünkbe, gyógyítson bűneinktől és nyissa meg Örök Országának ajtaját.

2006 Karácsonyán - mtibor

Gloria in excelsis Deo!

„Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békesség a jóakarátú embernek”

– énekeljük ezt a dicsőítő szép éneket, mely mindig ünnepi díszbe öltözteti a szívünket.

Karácsony van, az év legszebb, legfelemelőbb ünnepe. Megszületett az Istengyermek, aki a megváltást hozta földünkre. A Karácsonyt mindig megelőzi az Advent, mely az előkészület, várakozás, reménykedés ideje. Virrasztó miséivel, a rórátékkal hirdeti, imádkozzatok, hogy tiszta lélekkel várjátok a Messiást.

A várakozás örömét, a karácsonyra készülés hangulatát emeli az adventi koszorú is. Lakásunkat is feldíszíthetjük. Aztán a karácsonyfa alatt ott van a szépen csomagolt ajándék mindenkinek. Mindenki igyekszik megajándékozni szeretteit. Az üzletek ontják a szebbnél-szebb áruikat, bár a tiszta szív szereteténél szebbet, jobbat és értékesebbet nem lehet adni. Ilyenkor összegyűlnek a családok együtt ünnepelni. A templomok is megtelnek, mert nagyon sok olyan ember is elmegy a templomba, aki máskor nem szokott. Vonzza őket a templomok karácsonyi díszítése, a gyermekkort idéző karácsonyi énekek, amelyeket mégiscsak mindenki ismer valamennyire. Van olyan is, aki szívesen menne, de már nem tud eljutni Karácsonykor sem az Isten házába, aki magányos és már nehezen tud maga körül ünnepet idéző környezetet kialakítani.

„Nehéz az embernek egyedül lenni.”

Előző kis AJÁNDÉK újságunkban Tibor atya egy idős házaspárról ír, akik nagyon szerény körülmények között élnek. A férj 85, éves magatehetetlen, a 80 éves felesége ápolja, de együtt vannak és szerintem ez a legnagyobb ajándék. Szép kort értek meg együtt. Elmondhatják egymásnak örömeiket, bánatukat, fájdalmukat. Megbeszélhetik problémáikat. Felidézhetik az elmúlt éveket, amiket együtt küzdöttek végig, mert ezeket már csak Ők értik, mást senkit nem érdekel.

Nehéz egyedül lenni. Az évek lassan megfosztanak, hol a mozgástól, hol a látástól, hol a hallástól és sorolhatnám.

Hányszor előfordul, hogy valamit nem értek és rákérdezek, a válasz sokszor egy kézlegyintés. Megértem, egy nagyothallóhoz türelem kell, ami ebben a rohanó világban ki van fogyva, hiánycikk. Lehetnek szerető szívű gyermekeid, de a férjedet, az élettársadat senki és semmi nem pótolhatja. Gyermekeid nem magadnak neveled, ők Isten ajándékai, nekik megvan a saját életük, gondjuk és ez így természetes. És mégis az egyedüllét különösen ünnepnapokon a legnehezebb. Eljön a szép Karácsony és egyedül gyújtasz gyertyát a kis fenyőágon, egyedül imádkozol, egyedül ülsz a megterített asztalhoz, és már nincs étvágyad, mert : „Aki maga néz a tálba, azt az étel nem táplálja.”

Istennek legyen hála, hogy Neki minden ember kedves, s a jobban rászoruló pártjára áll. „Légy erős, ne félj, mert Isten mindig veled van, nem hagy el, és nem fordul el tőled.”

Helyezzük a terhet megváltó Istenünk vállára. Ő kész nyugalmat és békességet adni. Ha Istenre bízunk útjainkat, Ő biztos, hogy a helyes úton fog vezetni.

*Ha visszanézek a megtett útra,
Mit jártam eddig beléd fogózva,
A szívem hálás, magasztal Téged,
Köszönök mindent, Jézus Tenéked.*

Bízzál az Úrban teljes szívedből, és ne a magad eszére támaszkodj. Ez nem azt jelenti, hogy kapcsoljuk ki értelmünket, hiszen azt az Isten adta, hanem használjuk úgy, hogy Ő határozza meg döntéseinket. Bármennyire rendkívülinek és váratlanak tűnik Isten vezetése, bármilyen közel is vezet a „szakadék” széléhez, ne szakítsuk ki kezünket az Ő kezéből.

*Múlnak az évek, s mi egyet újra lépünk már,
Lehull a hó, de tudjuk, eljön majd a nyár.*

*Áldott Karácsonyi Ünnepeket és nagyon Boldog Újévet kívánok,
Mindenkinek szeretettel*

Jurka Margit

*Betlehem kis falucskában
Karácsonykor éjfél tájban
Fiú Isten ember lett,
Mint kisgyermek született.*

*Őt nevezték Jézuskának
Édesanyját Máriának
Ki pólyába takarta
Befektette jászolba.*

*Az angyalok fenn az égen
Mennyei nagy fényességben
Zengették az éneket
Dicsőség az Istennek.*

*Pásztorok a falu mellett
Báránycákat legeltettek
Hallották az éneket
Kis Jézushoz siettek.*

*Ájtatosan letérdeltek
Kis Jézusnak jászla mellett
Hogy őt szépen imádják
Égnek földnek királyát.*

*Aztán meg Napkeletről
Ragyogó szép csillag kelt fel
S elindult Nyugatra
Három király utána.*

*Imádták a kis Jézuskát
Köszöntötték Szűz Máriát
Ajándékot adtak át,
Aranyat, tömjént és mirhát.*

*Később Jézus növekedett
Napról, napra kedvesebb lett
Példát adott minékünk,
Hogy mi is mindig jók legyünk.*

*Elérvén a harminc évet
Az emberek közé lépett
Tanította mit higgyünk,
Mit reméljünk, mit tegyünk.*

*Mégis sokan nem szerették,
A rossz emberek üldözték
Egy éjjel meg elfogták
Iszonyúan kínozták.*

*Náddal verték szent fejét,
Véres arcát leköpték
Elítélték csúf halálra
Felszegezték keresztfára.*

*Ott meghalt sok kín után
Nagypénteken délután.
Sírt csináltak kősziklából
Testét odatemették és katonák őrizték.*

*De csak három nap maradt ott
Húsvét reggel feltámadott
Végre negyven nap múlva
Mennyszágra ment vissza.*

*Elküldötte a Szentlelket
Ki megszentelt minden lelket
S pünkösdi napján szállott le
S itt maradt örökre.*

Adventi fények

Szeretem az Adventeket, mert ilyenkor tudatosabban figyelek fel a fényre, az apró villanásokra, az utat mutató csillagokra. Ilyenkor a külső sötétségen túl saját életem árnyoldalaira és belső sötétségemre is odafigyelek. Valahol olvastam és nagyon megtetszett a gondolat, hogy a világosság utáni vágy, a biztonságkeresés minden idők embereivel összeköt engem-minket. Az ebben az időszakban felolvasott ószövetségi és újszövetségi részek mind ezt az ósrégi vágyakozást tükrözik, a hiányok és szükségletek közül, a fájdalomból és szenvedésből, a kilátástalanságból a szabadítás reményében.

Tavasszal volt egy számomra ijesztőnek tűnő helyzet. Németországban voltam egy csoporttal egy zárandokhelyen. A szállásunk fenn volt a hegyen a templom mellett. Délután a program után páran lesétáltunk a városkába körülnézni. Egy asztal mellett beszélgettünk, mire ránk esteledett. Sebaj vagyunk páran, valaki biztosan emlékszik, merre kell visszamenni. El is indultunk, de a nagyon gyér világítás miatt nem találtuk meg ugyanazt az útvonalat. S habár távol a hegyen láttunk fényt, nem jutottunk hozzá közelebb. Mivel már késő volt, járókelők sem voltak, akik útba igazíthattak volna. Egy óras bolyongás után eljutottunk a hegy aljáig. De ott már a messzi kivilágított templomon kívül semmi fény nem volt. Valakinek a telefonja olykor világított, de annak a fénye gyenge vigasz volt számunkra. Aztán egy erdőrészhöz jutottunk és döntenünk kellett, hogyan tovább. Mivel már fáztunk is, nekivágtunk a meredeknek. Idegen országban, idegen helyen, éjjel egy erdőben, semmi fényforrással, nyugodtan mondhatom, számomra ijesztő volt. Csak gondolatban tudtam fohászolni, mert féltettem a többieket. Nem is annyira állatoktól, hanem inkább attól félttem, hogy valaki elesik vagy megsérül. Szerencsére csak tíz percet mentünk a sötét erdőn keresztül és eljutottunk a templomhoz. El se tudom mondani, mennyire megkönnyebbültem, de még órákig nem tudtam az élmény hatása alól szabadulni. Másnap kora reggel misére siettem, hogy hálát adjak, azért, hogy a Jőisten kisegített ebből a helyzetből. A napfényről már egészen barátságos volt az erdő és pihentető sétára hívogató. De az ismeretlen-idegen sötétség élménye mély nyomokat hagyott bennem. Akkor, ott átéreztem a különbséget milyen fény nélkül vagy fényvel haladni.

Az adventi olvasmányok tele vannak világossággal. Ezek az adventi fények: mindazok a kisebb-nagyobb világosságok, amik reményt, bizalmat, hitet és szeretetet ébresztenek bennünk, és attól származnak, aki mindennek a Forrása. A csillag megtöri az éj sötétjét. Ahol elfogadjuk Istent, újra és újra engedjük magukban megszületni, ott a fény lépésről-lépésre bevilágítja a sötétséget. Az élő Isten élő ígéreteibe vetett bizalom megvilágítja a lelket és fényessé teszi azt, miként fényes az, Akitől az ígéret származik. Mária, az Isten akaratára igent mondó ember fényhordozóvá válik. Jézus pedig az emberi történelem sötétségét beragyogó fény – a világ világossága.

Kívánom, hogy Karácsonykor, amikor az ég és a föld összeér, mindannyian befogadhassuk a megtestesült Istent – aki szeretet, fény, kibontakozott-teljes élet –, és ennek örömét sugározzuk egymásra egész éven át.

Simai Éva

**A BETLEHEMI KISDED RAGYOGJA BE SZÍVETEKET
ÉS ÁRASSZA RÁTOK KEGYELMEIT, HOGY ÉLETETEK MINDEN NAPJÁN
AZ Ő SZERETETÉBŐL TÖLTEKEZVE JÁRJATOK ISTEN ÚTJAIN!
ÁLDOTT KARÁCSONYT ÉS BÉKÉS ÚJESZTENDŐT
KÍVÁNUNK MINDNYÁJATOKNAK!**

H í d a k a r t a m l e n n i . . .

A kaplonyi, túrterebsi és Zárda-templomi ünnepi misék után 2006. december 10-én a szatmárnémeti Szentlélek templomban tartotta aranymiséjét Kirner Ferenc pápai protonotárius. Nem véletlenül ajándékozta meg a Szentlélek plébánia közösségét az ünnepi együttlét örömeivel, hiszen évek óta besegít Ft. Merlás Tibor atyának, hol itt, hol a plébániához tartozó madarászi fiúban biztosítva az istentiszteletek folyamatos megtartását.

Kirner Ferenc Ágoston Kaplonyban született 1929. május 12-én. Pappá 1956. december 8-án szentelte Márton Áron püspök. Ezúttal a papszentelés Désen volt a ferenceseknél, meséli Kirner Ferenc atya, mert három ferences szerzetest is akkor szentelt pappá a Püspök Úr. A ferences rend tagjait házi őrizetben tartotta a kommunista hatalom, nem mehettek el Gyulafehérvárra a szentelésre. Nem volt mit tenni, Désre utaztunk Keszler Tiborral, ott szentelt fel bennünket Márton Áron Püspök Úr a három ferencesselel.

Hét éven át segédlelkész Túrterebsen a végtelen jóságú Barna József esperes úrnál, aki azóta a túrterebsi temetőben édesapjával egy sírban várja a feltámadást. Barna József volt maga a jóság, ő volt az egyházmegye legkitűnőbb papja.

Kirner Ferenc következő papi állomása Láposbánya, ahol már plébános majdnem egy évtizeden át. 1973-ban Túrterebsen Barna József plébános utóda lett és itt szolgált az 1998-ban bekövetkezett nyugdíjazásáig. Mint nyugalmazott plébános két esztendőn át szülőfalujában segít a lelkipásztori munkában, aztán beköltözik a szatmárnémeti papi otthonba. Tétlenül itt sem tölti napjait. Hétköznapokon a Székesegyházban miséznek vásár- és ünnepnapokon pedig Madarászon és a Szentlélek plébánián vállal szolgálatot. Szívesen segít máshol is, ahol erre szükség van.

Kitüntetései: 1974. tb. esperes, 1990. ugcocsi kerületi esperes, 1992. székesegyházi kanonok, 2006. pápai protonotárius.

A szatmárnémeti Szentlélek templomban Kühn Pál nagykárolyi, Láng Pál székesegyházi, Starmüller Ferenc mezőfényi plébános és a házigazda Merlás Tibor koncelebrált Kirner Ferenc aranymiséssel. A mise elején Tündik Géza, a Papbácsi túrterebsi tanítványa köszöntötte az ünneplőt.

Ft. Merlás Tibor plébános ünnepi beszédében elmondta, hogy 1956. december nyolcadikán, amikor Kirner Ferencet pappá szentelte Márton Áron püspök, már dúlt a forradalmat leverő kommunista hatalom bosszúja. Salgótarjánban Kádár legelvetemültebb cinkosa, Marosán György a tüntető munkások közé lövetett. Romániában is elkezdődtek a letartóztatások, hogy a hatalommal

nem azonos eszméket vállalókat megfélemlítsék. Abban a sötét történelmi pillanatban, folytatta Merlás Tibor atya, a papság igenlése egyenlő volt a vértanúság vállalásával is. Hála a gondviselő Istennek, Kirner Papbácsi itt van közöttünk.

Majd személyes emlékeket felidézve arról a paptestvéri szeretetről beszélt, ami követendő példaként állhat ma is Isten szolgálói előtt. Abban a rendszerben a politikai hatalom igyekezett elszigetelni a papokat egymástól és a hívektől. Nem válogattak az eszközökben, a megfélemlítés is napirenden volt. A megosztás azonban nem sikerült, mert a papok látogatták, keresték, erősítették egymást. Ugyanakkor a kapcsolattartás szüntelen képzés, lelkigyakorlat volt számukra. Ilyen találkozóhely volt Kirner Ferenc túrterebsi plébániája is.

A ma is rugalmas léptű 77 esztendő Kirner Ferenc atya az aranymisés áldás előtt elmondta, hogy egész életével és munkásságával híd akart lenni az ég és föld között, híd az emberiség darabjaira szakadt csoportjai között. Nagy és nehéz feladat a Szamos felett összekötni a bal és jobb partot, de sokkal nehezebb a hídépítés azokon a hatalmas szakadékokon át, amelyek egyre inkább elmélyülnek emberek és emberek között. A fél évszázados munkásságát ünneplő lelkipásztor ma is azt mondja, amit hisz: a nehézségek ellenére nem szabad feladni, mert mindig van remény.

Csirák Csaba

Életünk egyik nagyon lényeges alapja az idő. Időhöz vagyunk kötve, és ezt az időt mérjük órával, nappal, hónappal, és évvel. Az óra mindig a kezünkön van, mindig nézzük, nehogy valamiről lekéssünk. Mindig várunk valamire. Az iskolás várja a vakációt, a felnőtt várja a szabadságot a munkahelyén, a szerelmes várja a párjával való találkozást; mindig dátumokat, eseményeket várunk. De ahhoz, hogy ezek az események jól sikerüljenek, fel is kell készülnünk rájuk.

Várunk... most mire várunk? Az emberiség nagy része most egy fontos eseményt vár. Nemsokára itt a karácsony. Várunk rá és ahhoz, hogy jól sikerüljön, elkezdünk időben felkészülni rá. Az üzletekben megjelennek a karácsonyi díszek, otthon nagytakarítást végzünk, a legszebb öltönyt előkészítjük az ünnepre, megvesszük a karácsonyfát és feldíszítjük. Majd megvásároljuk az ennivalót, hogy minél jobban érezzük magunkat, ajándékokat veszünk mindazoknak, akik számunkra értékesek.

Majd eljön a karácsony, és boldogan megünnepeljük, majd újból arra gondolunk, hogy elmúlt az ünnep, elmúltak a szép pillanatok, a karácsonyfáról a díszeket újból egy dobozba tesszük, és újból napi tevékenységeinket végezzük napról napra, és újból várjuk, hogy elérkezzen a következő ünnep.

De vajon csak ez lenne a karácsony? Csak ennyit jelent a karácsony?

Azon a csodálatos éjszakán, amelyen a csillagok másképp ragyogtak, messze földön innen, egy angyal így szólt a pásztorokhoz:

„Ne féljete! Nagy örömet adok tudtul nektek, és majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltótok, Krisztus.” Attól az estétől a világ megváltozott. Reményt, hitet, szeretetet hozott nekünk. Békét a földön, bocsánatot az embereknek. Erre az eseményre emlékezünk mi, akik hiszünk Jézusban, mert Ő nem csak azért jött, hogy bűneinket megbocsássa, hanem, hogy életünknek értelmet adjon.

Az angyal, aki a pásztoroknak tudtul adta az örömhírt, most minket is hív. Személyesen neveden szólít, téged hív, megfogja a kezedet, és ha engeded a jászol elé, visz, hogy te is találkozzál Jézussal.

A kis gyerekeknek mindig azt mondjuk, hogy nőjenek fel és viselkedésükben vegyenek példát a nagyoktól. De legalább egy dologban mi is példát vehetünk tőlük. A hitnek a példáját. Amikor

a kisgyerek letérdepel a jászol elé, amikor összeteszi a kezét, és imádkozni kezd, a kis Jézus biztos meghallgatja imáit és kéréseit, azért, mert a kis gyerek nem kételkedik Jézusban. Fel vagyunk-e készülve a találkozásra, és milyen hittel térdepelünk le a jászol, a kis Jézus elé?

Vass Loránd

Mikor újra átolvasom az Ajándék barátainak írt "mozgósító" soraimat (ilyen minden újság készítése előtt íródik, hogy ötletekkel, határidők megjelölésével segítse azokat, akik írni szeretnének), akkor rájövök arra, hogy nekem ugyanazt kell megtennem, amit másoktól kértem. "Miben hiszünk? Hogyan hiszünk? S hogyan vívjuk meg a hit harcait? Hogyan segítünk másokat a hithez, mibe kapaszkodunk akkor, amikor aggodalom tölti el a szívünket és a sötétben botorkálunk?" Az idén az adventi kegyelmi idő a mindennapi rohanás mellett több csenddel, hajnali ébredéssel, családi és egyéni imával ajándékozott meg. Annál inkább éles bennem a kérdés: hogyan tudom magam számára "lefordítani" a Máriával és Józseffel történt eseményeket anélkül, hogy Isten végtelen bölcsességét, akaratát, végső soron titkait akarnám megfejteni?

Történelem emberi vetületét próbálom a szívemmel és eszemmel is látni, ezáltal megöntenem újra és újra az ünnephez oly szükséges hit alapjait. Az ünnep fenségességét nem akarom aprópénzre váltani, ugyanakkor érdekelnek engem olyan egyszerű érzések, amelyek, úgy gondolom, bennünk, hétköznapi emberekben közösek a Máriával és a Józseffel.

Gondoljatok az ifjú Máriára, akiben növekedni kezd egy új élet. Nézzetek a közösségünkben, családokban, baráti körökben levő kismamákra. A figyelés jellemzi őket a belülről jövő szívdobbanásokra, halk moccanásokra; és minden boldogság mellett vannak érthető kérdőjelek. Egészséges lesz? Milyen lesz? Hogyan fogunk élni (hármásban, négyesben, esetleg még többen)? Netán miből?

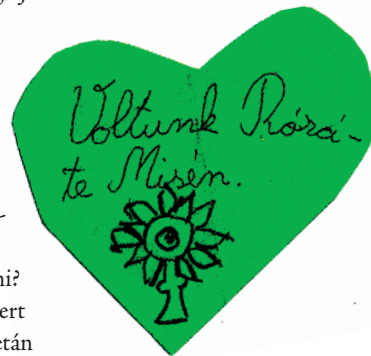
Erzsébet azt mondja Máriának: Boldog vagy, mert hittél. Csupán Máriának lehet ezt mondani? Örömmel fordulhatunk a pocakját szeretettel vigyázó asszonyra és mondhatjuk mi is: Boldog vagy, mert hiszel a jövőben, hiszel a férjed szerelmében, óvó karjaiban, biztató szemeiben. Hiszed azt, hogy ha netán változik is valami, Isten utat mutat neked, erőt és kitartást ad, hogy felneveld a gyermeked. Hiszed azt, hogy életet adni fontosabb az autonál és a házikutyánál.

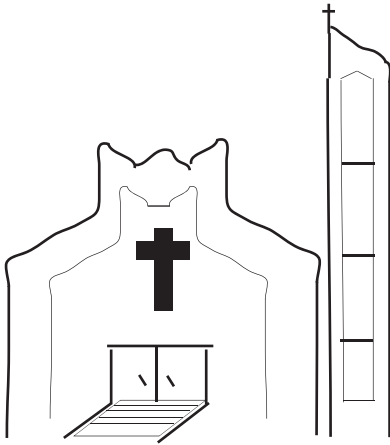
Hogyan viselte el József a nincstelenséget, az istálló büdösségét, a saját tehetetlenségét, hogy azt a helyzetet nem tudja megoldani? Azt gondolom, Isten akkor nem adott időt a gondolkodásra. Ott a szülés, cselekedni kell. Segíteni a fájdalomtól szenvedő feleséget, szorítani a kezét, beszélni hozzá, figyelni arra a kicsi kis testre, amely a világra küzd magát, a többivel majd foglalkozik utána. Csak egy kicsit melegebb lenne, jöjjenek hát közelebb a juhok és tehének, minden forró lehelet számít. Csend is kellene, de mégis zaj hallatszik. Kik ezek? Pásztorok jönnek. Mondhatja-e nekik József, hogy ez a barlang le van foglalva? De kiderül, hogy szelíd tisztelettel, tudatosan jönnek, nem csak úgy betévedtek. Mária fáradt, a kicsi alszik, a pásztorok is csöndben elhúzódnak pihenni.

Majd indul a most már háromtagú család otthon építeni. Menjenek Betlehembe? Hiszen ott minden kicsi fiúgyermeket megöltek a császár katonái! Hogyan néznének rájuk a gyásztól örült asszonyok és férfiak, hogy az ő kisfiuk megmaradt? Nem lehet megmagyarázni, hogy ő más... Mégis tető kell a fejük fölé, otthon, munka, ruha és étel, meg majd az adót is meg kell fizetni valamiből. Názáretben majd segítenek, de egy ponton túl a napi kínládást nem lehet megtakarítani. Uram, segíts, adj bölcsességet, erőt, ha már rám bízad a gyermeket!

Csőndben nyitok be a szobába. Hajnaltájt gyermekillat és mély szuszogás zaja van a levegőben. Boldog vagyok, amikor láthatom őket aludni. De a harang már elütötte a fél hatot, hát ébredni, menni kell. A virrasztás nincs korhatárhoz kötve, a hajnali misék boldog emberei találkoznak.

Mares Sándor

A mának hihetetlenül gazdag tegnapi vannak, és azok a tegnapok már helyi hagyományá izmosodtak. A hagyomány megtartása pedig egyszerre múlt, jelen és remélhetőleg jövő. Advent a jövőről szól, arról a bizakodásról, amire hitünk épül, olyan hitről, amellyel és amelyre Merk Mihály templomot és közösséget épített. Mit íger a 2006. évi advent a

szatmárnémeti Szentlélek plébánia életében?

December harmadikán a kilenc órás ifjúsági szentmisén ünnepélyes körülmények között meggyújtották az adventi koszorún az első gyertyát, amellyel látható kinyilvánítása is megtörtént az új egyházi éveknek.

Az ünnepi gesztus mögötti előkészületek ismeretében alkothatunk igazán fogalmat a plébániai tevékenységről, ahova több mint egy hónapja bárki bepillantást nyerhet, ha kinyitja a Lakatos Levente készítette szentlelek.catholic.ro honlapot.

Nyitott könyv a plébánia élete. Íme, a december másodikai, szombati program: reggel szentmise, majd hittanóra azok számára, akik a hét előző napjain nem tudtak időt szakítani rá, később cserkésztalálkozó. A plébános az adventi koszorúhoz szükséges hozzávalók beszerzéséért rohan. Ahogy megérkezik a nyersanyag, egy másik csoport a koszorú elkészítésén dolgozik. Az Ifjúsági Kolping-teremben a jövő gitárosai gyakorolnak. Fenn a templomban énekpróba, készüllet a vasárnapra, és akinek ezek után még van ideje, részt vehet egy helyi kis asztalitenisz bajnokságon. És mindez csak egy napi eseménysor. Elolvasni is sok.

A vasárnap délelőtti két mise után Merlás Tibor plébános úr Madarászon teljesített szolgálatot, majd rohant vissza a plébániára. Néhány mondatban elmeséli, hogyan folytatódott a nap:

„Advent I. vasárnapján már délután 3-tól újból beindult az élet plébániánkon. Először a kisebbek készültek a szentesti előadásra. Őket váltották a nagyobbak, akik karácsony első napján lépnek közönség elé. Mindkét csoportot Ginál Eszter készíti fel. Szívük szerint maradtak volna még a Merk Mihály teremben, de 5 órától szentségimádás kezdődött fenn a templomban. Ez is bele kellett férjen jól a meghatározott időkeretbe, mert utána a bérmálkozásra készülők szüleivel találkoztam. A Kolping-teremben a felnőttek kezdték meg a szilveszteri előadás próbáit.”

December 4. hétfő. Reggel 6 órakor Rorate szentmise, múltat idéző hangulat mai szereplőkkel, mondja a plébános úr. Majd ki-ki igyekszik iskolába, munkahelyre.

December 5. kedd. Ebben az esztendőben 200 Mikulás-csomagot készítettek a Szentlélek plébánián, amelyeket a hittanosok és a plébániához tartozó családok óvodás és kisebb korú gyermekei között osztottak ki. A Barta Ati Kft.-től vásárolt finomságokhoz anyagiakkal hozzájárult a Püspökség, 250 Eurót a németországi ahlhorni Kolping Családtól kaptak a Szentlélek kolpingosai, és a plébánia is odatette a maga hozzájárulását.

December 6. szerda. Ft. Merlás Tibor lelkinap megtartását vállalta a szatmári és erdődi esperesi kerület papjai számára. Felelősségteljes, fontos együttgondolkodása volt a két esperesi kerület papjainknak és az egyházmegye püspökének az egyházi zenéről és az ifjúsági lelkipásztorokdástól. Vitaindítóként dr. Tempfli Imre dolgozata szolgált, amely az ifjúsági énekeknek szerepével foglalkozik a liturgiában. A tanulságos és elgondolkodtató dolgozat olvasható a plébánia honlapján. Hogyan egyeztethető össze a hagyományos népies ének a mai, ún. gitáros-szintetizátoros és a Bachhal fémjelzett művészi értékeket hordozó zene az egyházi liturgiával és a hívek igényeivel? Erről a világszerte feltevődő fogas kérdéstről cseréltek gondolatot papjaink.

Délután a felnőtt Kolping-csapat Maskulik Tünde irányításával folytatja a szilveszteri készülletet. A fárasztó napi munka után még van erejük új táncokat tanulni, önmaguk és mások szórakoztatására. A fáradságnak nyoma sincs, mert jó együtt lenni!

A Szentlélek plébánián Merk Mihály atyától örökölt hagyomány, hogy minden hónap első csütörtökén éjszaka 11-től szentségimádást, közös virrasztást tartanak. Helyi sajátosság, hogy a fiatalok állítják össze az elmélkedéseket, imádságokat. Ez alkalommal is Májér Enikő vállalta el az imaóra összeállítását.

December 9-én a reggel 6 órakor kezdődő Rorate szentmisét követően szeretet-reggeli volt a Merk Mihály plébánosról elnevezett teremben. Ennek a jótékonyági eseménynek is hagyományai vannak a Szentlélek plébánián. A reggelin résztvevők pénzbeli adományaiból és a támogatók által felajánlott összegből a plébániához tartozó 80 idős számára készítenek alapvető

élelmiszerekből összeállított karácsonyi csomagot.

Az adventi időszak utolsó lépése a Szeretet Karácsonyfájának felállítása. Ez alá elhelyezheti minden gyermek azokat a játékokat, kinőtt ruhákat, cipőket, kiolvasott könyveket, amiket szívesen átadnának másoknak. Ugyanakkor a Szeretet Karácsonyfája alól bármelyik gyermek elviheti azt az ajándékot, ami megtetszik neki. A Szeretet Karácsonyfájának felállítása már közvetlenül a Szentestébe vezet.

Tovább lehetne sorolni napi lebontásban, hogy milyen eseményektől visszhangos az épület reggeltől estig. Mert nem csak az ünnep előtti készülletkor van élet a Szentlélek plébánián. Felléptek itt színművészek Szatmárnémetiből (András Gyula, Kovács Éva), Kolozsvárról (Boér Ferenc), Franz Lamprecht karmester vezényletével a Dinu Lipatti Filharmonia kamarazenekara és dr. Fátyol Rudolf hegedűművész, tudomány népszerűsítő előadások voltak a Mindentudás Egyeteme keretében, a felnőttek és fiatalok Kolping csapata különböző alkalmakkor műkedvelő előadásokat szervez, itt rendezik évek óta a Gellért Sándor vers- és prózamondó verseny megyei döntőit, a Hajnal akar lenni népdaléneklési verseny megyei szakaszát és a kárpát-medencei döntő néhány eseményét.

A szatmárnémeti Szentlélek plébánia évek óta a hídon túli közművelődési élet központja. Színvonalas rendezvényeire átjönnek a Szamos jobb partjáról is a szép iránt szomjas emberek. Ft. Merlás Tibor nem csak vallja, de a plébánia eseményein keresztül bizonyítja is, hogy egyház és kultúra ma is kézen fogva jár, amint arra példa az elmúlt kétezer esztendő.

Csirák Csaba

KÉPEK

A SZENTLÉLEK PLÉBÁNIA

ÉLETÉBŐL

Akiken átragyog az Isten

SZENT AMBRUS

Mozaik a milánói
Szent Ambrus Bazilikából

Ambrus előkelő római családból származott. 334 körül Trierben született, ahol apja előkelő állást töltött be. Atyja korai halála után édesanya három gyermekével visszatért Rómába. Ambrus, aki rétori* és jogtudományi képzésben részesült, már 370-ben Milánó székhellyel Liguria és Aemilia tartományok kormányzója lett. Amikor meghalt Milánó ariánus püspöke, Auxentius, Ambrus még csak katekumen** volt. Az utód megválasztása nem ment könnyen, a város népe pártokra szakadt. Ambrus, mint ezt a hivatala kívánta, közvetítőként lépett fel, amikor hirtelen, mintegy felsőbb akarattól vezetve mindkét párt püspökké választotta. Nyolc nap múlva megkeresztelkedett, s 373 dec. 7-én püspökké szentelték. Ambrus, bár vonakodott elfogadni a tisztét, teljes szívvel törekedett azt betölteni. Mint egyházi szónok rendkívüli sikereket ért el.

Ambrus püspök püspökként is politikus maradt. „Politikai célkitűzései közé tartozott a kereszténység kizárólagosságának biztosítása a pogánysággal szemben.” (Marton József, Patrológia, 1994). Hirdette és védte az egyház önrendelkezési jogát a világi hatalommal szemben. Ambrusnak vezető szerep jutott az illyriai tartományokban az arianizmust*** visszaszorító 381. évi aquileiai és 382. évi milánói zsinatok megszervezésében. Ambrus három császár barátja és tanácsadója volt, akik mind igénybe is vették segítségét ingadozó trónjuk megerősítésére. Tanította, hogy a császár az egyházban van, nem áll az egyház fölött. Ezt alkalmanként be is bizonyította. Amikor I. Theodosius császár Theszalonikában 390-ben egy zendülés alkalmával több ezer embert lemészárolt, Ambrus egy levélben nyíltan feltárta a császár előtt vétkének nagyságát és ezért hangsúlyozta a vezeklés szükségességét. Erre a császár alávetette magát a nyilvános egyházi vezeklésnek. 395-ben Ambrus tartotta a gyászbeszédet Theodosius ravatalánál. Két évre rá Ambrus is meghalt, testét a milánói bazilikában helyezték örök nyugalomra.

A liturgikus himnuszéneklést Ambrus honosította meg a nyugati egyházban. Így akarta előmozdítani a hívek aktív részvételét a liturgiában. Ez nem volt könnyű vállalkozás, mert az éneklésnek sok ellenzője volt. Ambrus nemcsak szorgalmazta az ének bevezetését a liturgiába, hanem ő maga is írt himnuszokat. A VI. századtól kezdve a liturgikus himnuszokat egyszerűen ambrosziánus himnuszoknak nevezték.

Vass Loránd

**rétor*: szónok

***katekumen*: hittanuló

****arianizmus*: eretnokség, mely szerint Jézus nem isteni személy, csak a legkiválóbb szellemi lény, akit az Atya a világ teremtése előtt teremtett

Isten, te mindent alkotó,
egék Vezére, aki vagy,
s fénnyel ruházod a napot,
álom-malasztal vak éjt,

Hogy oldott tagjainkat így
munkára edzze a szünet,
fáradt velőnket és borús
aggályainkat, oldja fel:

Hálát a végzett nap miatt,
s imát mondunk az éj elé,
mit fogadtunk, ha megsegítség,
most teljesíti himnuszunk.

Te légy, kit szívünk mélye áld,
és hangunk zengve harsonáz,
kit szomjaz minden tiszta vágy,
s imád a józan értelem.

SZENT AMBRUS ESTI HIMNUSZA
DEUS, CREATOR OMNIUM
(BABITS MIHÁLY FORDÍTÁSA)

Hogyha az éjszakák köde
homályba csukja a napot,
a hit ne tudjon ily homályt,
hit világítsa át az éjt!

Aludni lelkünket ne hagyj,
aludjanak ki vétkeink,
s a hit hűsítse győztesen,
az éjnek forró álmait.

Levetve síkos gondokat,
rólad álmodjon mély szívünk,
s föl ne riasszon irigyen
Sátán csele: a rémület.

Kérjük a Fiút és Atyát,
s kettejüktől Származót:
örök, hatalmas Három-Egy,
vedd szárnyaid alá, aki kér. Amen.

ÖRÖMHÍR

Sok panaszt hallani manapság, s méltán: a médiában folyamatosan legyilkolt emberekről, kirabolt bankokról, veszekedő és csaló politikusokról, éhező emberekről, járványokról, árvizekről hallunk.

Az ázsiai Banglades a világ legszegényebb országai közé tartozik, s egyben az egyik legszűfoltabb is: 147 millióan laknak 144 ezer négyzetkilométeren (összehasonlításképpen: Románia népsűrűsége 97 fő/km², Bangladesé 754 fő/km²). 2006-ban a Béke Nobel-díjat egy olyan bangladesi közgazdász, bankár kapta, aki az életét arra tette fel, hogy megpróbálja az elesetteket, a legszegényebbeket felkarolni, mégpedig egészen rendhagyó módon. Muhammad Yunus észrevette, hogy van egy olyan társadalmi réteg (Bangladesben ez eléggé számottevő), amelyet maga a társadalom ill. annak működése taszít ki a lét peremére, és amelynek tagjai esélyt sem kapnak a boldogulásra.

Yunus kitalálta, hogy banki kölcsönt ad ezeknek a nincstelen embereknek (akik legtöbbször koldusok, hajléktalanok stb. !!!), és nem kamatot számol fel, hanem azt kéri ügyfeleitől, hogy 5-6 személy tömörüljön egy hiteligénylő csoportba (ún. szolidaritási csoport); a csoport tagjai mindannyian külön-külön kapnak kölcsönt, azonban felelősséggel tartoznak egymásért, támogatniuk kell egymást a hitel visszafizetésében.

A Yunus által alapított bank, a Grameen Bank (alapítva 1976) 2200 fiókkal működik, 30 év alatt 6,6 millió hiteligénylő ügyfél kereste meg irodáit. Ugyanakkor számunkra érdekes adat, hogy a hiteligénylők 97%-a nő, Bangladesben az egyedülálló nők ugyanis különösen nehéz helyzetben vannak. (Idevágó bibliai tény, hogy az ószövetségi ember Isten büntetésének fogta fel az özvegyiséget, az özvegyek a társadalom szerencsétlen tagjai voltak – emlékezzünk az éhhalálra készülő száreptai özvegyre és fiára.)

Az ún. mikrohitel-rendszer a "szegények legszegényebbjeinek" ad anyagi támogatást; a Nobel-békedíj Bizottság indoklása szerint "tartós béke nem érhető el, ha a lakosság jelentős része nem kap lehetőséget arra, hogy kikeveredjen a szegénységből".

A rendszer titka, hogy a hiteligénylőknek a legtöbb esetben kisebb összegre lenne szüksége, amelyet azonban egy hagyományos banki rendszerben nem lehet megszerezni, egyfelől, mert senki nem ad kölcsön kis összeget, másfelől minden bank anyagi fedezetet, háttérrel követel. Az említett összeget (kb. 150 euró) sokan vállalkozásuk elindításához használják fel, ezzel megteremtve a minimális anyagi biztonságot, amely óriási lépés egy koldus vagy hajléktalan számára. (A mikrohitel-rendszert a Grameen Bank mintájára az évek során több bank is átvette.)

2004-től kezdődően Yunus újítást vezetett be. Bangladesben kevés utcai telefon van. Mohammad Yunus bankja mobiltelefonokat ad kölcsön a koldusoknak, akik így esélyt kapnak arra, hogy ne csupán alamizsnát kapjanak, hanem ellenszolgáltatást, a telefonálás lehetőségét is felajánlhassák az adakozónak, aki ezzel ügyfélé válik. Az ötlet óriási sikernek örvend az ázsiai országban, nagyon hamar elterjedt, hiszen az emberek szívesebben támogatják a koldusokat, mint a teleföntársaságot.

2006-ban egy olyan ember, egy olyan pénzügyi szakértő kapott nemzetközi elismerést, akinek nem az a gondja, hogy hogyan tömje tele saját zsebét, hanem az, hogy hogyan segíthet másoknak felemelkedni a kilátástalan helyzetből. Önmagában is furcsa: koldusnak kölcsönt... 6,6 millió koldusnak.

Mohammad Yunus Isten embere. A betlehemi gyermek ünnepén, aki szalmaágyon jött a világra: hála legyen érte!

Aranyosi-Vitéz Gellért

☺ Már hírt adtunk arról, hogy plébániánkról az V. osztályos Gnándt Erik vesz részt azon a "túrán", amely a Biblia felfedezését tűzte ki célul. A gyerekek havonta kapnak egy játékos feladatlapot, amit minden alkalommal visszaküldenek a Püspökségre, az Ifjúsági Irodába. A Biblia Felfedező Túra első szakasza 2006-ban véget ért. Eriket eddig végzett munkájáért a szervezők csapata ajándécsomaggal és egy szép Szentírással lepte meg. Hajrá, Erik!

☺ Szent Miklós ünnepének hetében idén is ajándécsomagokat osztottunk hittanos gyermekeink örömeire

☺ Hagyományainkhoz híven december 9-én ismét megrendeztük a közös adventi reggelit. Az adományokból 15 millió lej gyűlt össze. Az összeget szokás szerint a karácsonyi szeretetsomagok megvásárlására fordítottuk.

☺ 2006-ban a decemberi ajándék-akciók összértéke 55 millió lej volt. A számos névtelen adakozók mellett segítségünkre voltak támogatóink: az ahlhorni Kolping Család, Autonet Kft., Barta Ati Kft., Caola-Ultra Rt., Fornetti Kft., Hutton Kft., Kis Gábor és Helga. Minden jószándékú ember áldozatkészségét köszönjük!

Az AJÁNDÉKot 2006-ban is írták/rajzolták

ARANYOSI-VITÉZ GELLÉRT

BALÁZS TIBOR

BOSCHER MONIKA

BÚS ORSOLYA

CSIRÁK CSABA

CSUKA TÍMEA

GINÁL ÉSZTER

GNÁNDT ÉRIK

JURKA MARGIT

LAKATOS LEVENTE

LOZÁN DIÁNA

MÁRES SÁNDOR

MÁJER ENIKŐ

MÁRKÁSZ LÍVIA

MÁSKULIK TAMÁS

MÁSKULIK TÜNDE

MÁSKULIK ZITA

MERK MIHÁLY

MERLÁS TIBOR

IFJ. PREFER TIBOR

RISZ RENÁTA

ROSZKOFF HAJNAL

SÁNDOR ZSÓFIA

SIMAI ÉVA

SZIVKA ÁKOS

SZÜCS TÍMEA

TAKÁCS JULIÁNNA

TÜNDIK BOGLÁRKA

VASS LORÁND

ZSOMBORI NORBERT

Számítunk rótok jövőre is!!!

A HÁZSZENTELÉSEK RENDJE 2006-BAN

december 27-én, szerdán

Astronautilor, Aurora, Brândușa,
Făgărașului, Careiului, Muncii,
Mușetel, Universului

december 28-án, csütörtökön

Capricornului, Căprioarei,
Crizantemei, Iasomieci, Lalelei,
Măcieșului, Proiectantului,
Sănătății, Zenit

december 29-én, pénteken

minden egyéb, ill. egyeztetés alapján